

روزنامه جوان | شماره ۶۸۰۳

گزارش
دنیاچهدری

والیبال ایران در تمام ادوار لیگ ملت‌ها را در این دوره به تصویب رساند.

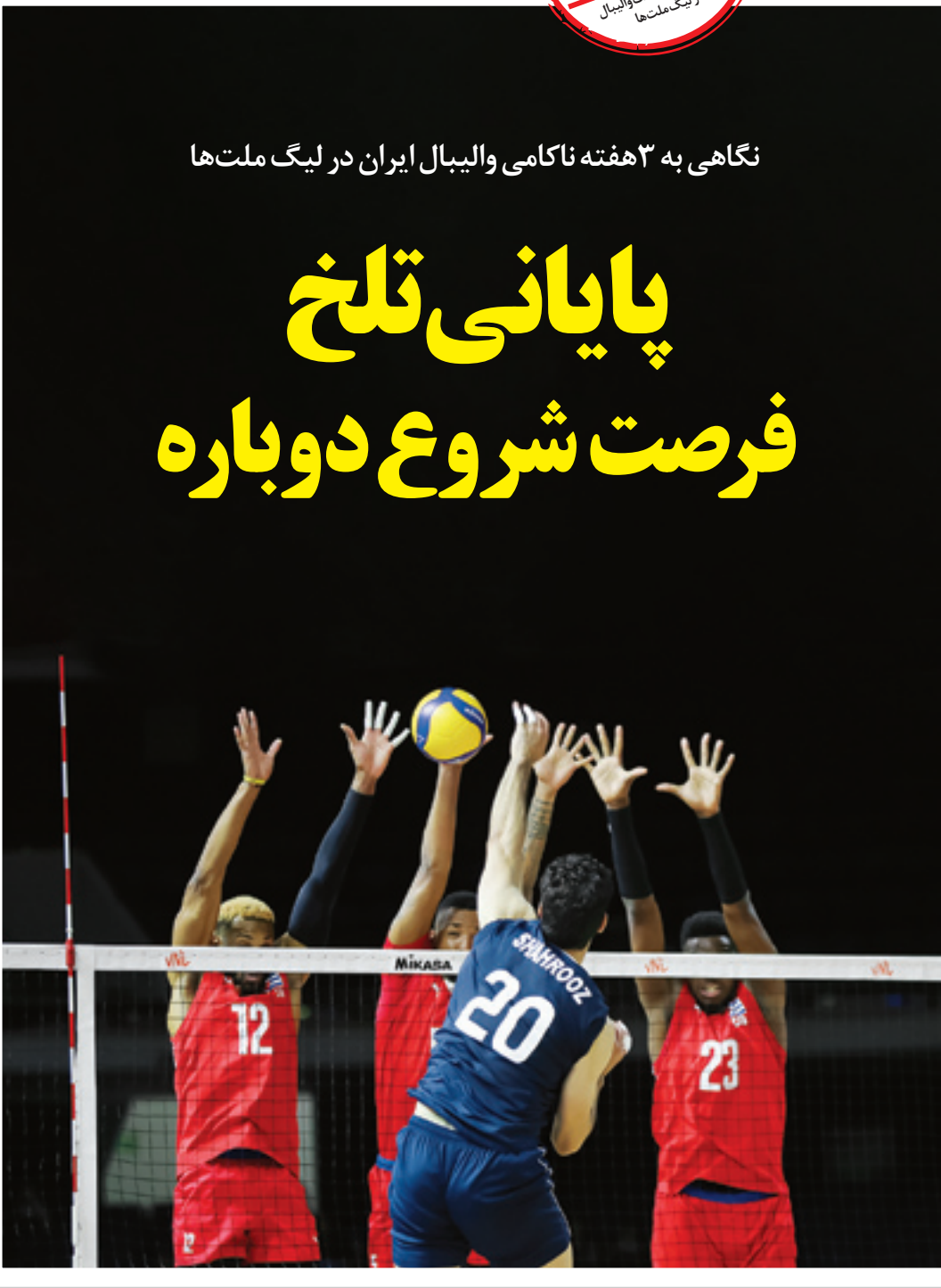
عملکرد ایران در هفته سوم را می‌توان تا حدودی توجیه کرد. حضورنداشتن عطایی از یک طرف و اعزام تیمی نصفه‌ونیمه از سوی دیگری می‌توانست دلیل خوبی باشد برای نتیجه‌گرفتن تیم ملی والیبال ایران در آن‌ها.یم امریکا با وجود این‌ا اما تیم ملی ایران در کل عملکردی فاجعه‌بار در این فصل از رقابت‌های لیگ ملت‌ها داشت و نه فقط در هفته سوم که در هفته اول و دوم نیز عملکردی ضعیف از خود به نمایش گذاشت، به طوری که دست آخر با دو پیروزی، ۱۰ شکست، ۱۶ست‌برده، ۳۱ست‌باخته، ۹۹۵امتیاز مثبت، هزارو۳۷ امتیاز منفی و قرار گرفتن در رده چهاردهم به کار خود در این دوره از رقابت‌ها پایان داد، آن‌هم در شرایطی که پیش از این در بدترین حالت ممکن با پنج پیروزی، ۱۰ شکست، ۲۵ست‌برده، ۳۲ست‌باخته، هزارو۲۷ امتیاز مثبت، هزارو۳۴۹ امتیاز منفی در جایگاه دوازدهم قرار گرفته بود. اما این بار، نتایج به گونه‌ای بود که هیچ جایی برای دفاع از عطایی، تیمش و حتی فدراسیون وجود ندارد!

به امید شروعی تازه

تیم ملی والیبال ایران پایانی تلخ را در لیگ ملت‌های ۲۰۲۳ تجربه کرده؛ پایانی که می‌تواند زنگ خطری جدی و در عین حال فرصت و بهانه‌ای برای یک شروع تازه باشد! ایرادها و اشکالات تیم عطایی یکی‌دو تا نبود، اما آنچه در این بازی‌ها خیلی به چشم آمد، تمرکزنداشتن و حفظ‌نکردن نتیجه توسط تیم ملی والیبال ایران بود. در برخی بازی‌ها شاهد پیش افتادن ایران از حریف بودیم، آن‌هم با نتیجهای قابل توجه. با وجود این‌ا اما دست آخر نتیجه به سود حریف به پایان می‌رسید و چیزی دست عطایی و شاگردانش را نمی‌گرفت.

می‌توان سداه‌لوحانه به تخریب عطایی پرداخت و بازبر سؤال بردن استفاده از مربی داخلی، تقصیر تمام ناکامی‌ها را گردن سرمربی انداخت، اما متعلق‌ترین کار و دلسوزانه‌ترین راه بررسی دقیق و همه‌جانبه شرایط و نتایج رقم خورده در این سه هفته است. می‌توان با درنظر گرفتن ریزترین و پیش‌پاافتاده‌ترین موارد و در کنار هم قرار دادن تک‌تک ایرادها و اشکالات، به این نتیجه رسید که چرا عطایی و شاگردانش در این دوره از لیگ ملت‌ها فاجعه بودند. به دلیل کنار رفتن نسل طلایی والیبال، مصدومیت برخی مهره‌های تدارک‌گذار، تغییر نسل و حضور بازیکنانی که برای نخستین بار مسابقات در این سطح را تجربه می‌کردند، تمرکزنداشتن و اشراف‌نداشتن بر مسائل روحی- روانی بازیکنان و برگزاری نشدن دیدارهای تدارکاتی برای رسیدن تیم به شرایط ایده‌آل بدنی، همه و همه مسائل برشمرده می‌تواند در ناکامی تیم ملی در لیگ ملت‌های امسال نقش داشته باشد؛ لیگی که شاهد یکی ازضعیف‌ترین نمایش‌های والیبال ایران بود؛ نمایشی تلخ که بی‌تردید می‌تواند تجربه خوبی برای آینده باشد، اگر علاوه بر انتقادهای بر تعداد، به بررسی عوامل مختلف

نگاه کارشناسان شیوانوروزی

نگاهی به ۳هفته ناکامی والیبال ایران در لیگ ملت‌ها

پایانی تلخ فرصت شروع دوباره

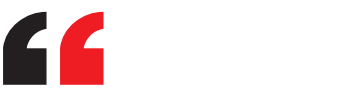
ملت‌های ۲۰۲۳ برای همیشه به تاریخ پیوندد.

ناکام حتی در امارا

تیم ملی والیبال ایران هفته نخست لیگ ملت‌ها را با کسب تنها یک برد مقابل چین و سه باخت برابر ژاپن، لهستان و اسلوانی به پایان برد، اما ناکامی‌های رقم‌خورده در ناگوایتنها به نتیجه کلی ختم نمی‌شد و شاگردان عطایی در کسب آمار و ارقام هم ناکام بودند، به طوری که در بین ۱۰ بازیکنی که در هفته نخست لیگ ملت‌ها بیشترین امتیاز را کسب کردند،

سرویس ورزشی ۸۸۶۹۸۴۲۶

این ناکامی می‌تواند بزرگ‌ترین درس برای والیبال ایران باشد. به شرط آنکه عطایی و فدراسیون والیبال پای تصمیمی که در خصوص تغییر نسل گرفته‌اند بایستند و از راهی که در پیش گرفته‌اند، پشیمان نشوند که در آن صورت باید شاهد اتفاقاتی به مراتب بدتر از آن چیزی باشیم که در لیگ ملت‌های ۲۰۲۳ برای والیبال ایران رقم خورد

بود؛ تیمی که همانند ایران از هفته نخست تنها یک پیروزی به جیب زده بود اما این شروع، امیدهای زیادی برای ایران به دنبال داشت، با وجود این‌ا اما نتیجه تفاوتی با هفته نخست نداشت و عملکرد ایران در روتردام هلند نیز تفاوتی با نتیجه حاصله در ژاپن نداشت. شاگردان عطایی اگر چه برابر آلمان به برتری دست یافتند اما در ادامه مقابل ایتالیا، امریکا و هلند متحمل شکست شدند. حال آنکه هفته نخست مسابقات برای شناسایی ضعف تیم و پر کردن این مشکلات احتمالی زمان مناسبی بود و انتظار می‌رفت تغییری حاصل نشد و بدتر اینکه کادرفنی به جای پذیرفتن اشتباه یا رو کردن برنامه‌های تازه، تنها کاری که انجام داد توجیه کردن بود و واکنش تند به منتقدان بابت نتایج رقم‌خورده جوان‌گرایی در ترکیب تیم دلیل خوبی بود برای نمایشی متفاوت اما در کنار بازیکنان جدید و جوان، عطایی از مهره‌های قدیمی چون موسوی نیز بهره می‌برد ولی مشکل نداشتن برنامه دقیق و قابل قبول برای استفاده مطلوب از ظرفیت موجود در تیم ملی بود.

ساختن استقامت می‌خواهد

بعد از ناکامی‌های رقم‌خورده در دو هفته نخست، کمتر کسی به نتیجه‌گیری در هفته سوم امید داشت، خصوصاً که در هفته پایانی، ایران باید به دلیل صادرنشدن ویزا برای تمام نغزات تیم بدون حضور سرمربی راهی آن‌ها.یم امریکا می‌شد، ضمن اینکه علاوه بر عطایی، برخی بازیکنان تیم نیز ویزا دریافت نکرده بودند، همین بهترین‌بهانه برای ناکامی هفته سوم قبل از آغاز بود؛ هفته‌ای که همانطور که پیش‌بینی می‌شد نه فقط تفاوت مثبتی نداشتست که هیچ، تیم ملی در هر چهار بازی بازنده میدان بود تا والیبال ایرانی یکی از بدترین نتایج خود در این رقابت‌ها را تجربه کند! دو پیروزی و تنها ۱۶ست‌برده این‌نتیجه‌ای که در بدبینانه‌ترین حالت ممکن هم تصور نمی‌شدا دو پیروزی، ۱۰ شکست، ۱۶ست‌برده، ۳۱ست‌باخته، ۹۹۵امتیاز مثبت، هزارو۳۷ امتیاز منفی! اما این ناکامی می‌تواند بزرگ‌ترین درس برای والیبال ایران باشد. به شرط آنکه عطایی و فدراسیون والیبال پای تصمیمی که در خصوص تغییر نسل گرفته‌اند بایستند و از راهی که در پیش گرفته‌اند، پشیمان نشوند که در آن صورت باید شاهد اتفاقاتی به مراتب بدتر از آن چیزی باشیم که در لیگ ملت‌های ۲۰۲۳ برای والیبال ایران رقم خورد.

نوسان عملکرد مشکل اصلی تیم ملی است

بهنام محمودی

اینکه نباید آسیب‌شناسی نتایج تیم ملی در لیگ ملت‌ها را فراموش کنیم و باید به فکر درمان مشکلات والیبال باشیم، باز هم به لحاظ توپ‌گیری موفق، پاس و سرویس در جایگاه دوم و در توپ‌گیری در جایگاه پانزدهم قرار گرفت. همچنین از ۲۲۱ سرویس زده‌شده توسط شاگردان عطایی، ۵۴ سرویس خطا رفت تا به لحاظ آماری نیز هفتگی ناکام را پشت سر گذاشته باشند.

استارت هفته دوم با برتری مقابل آلمان‌ها همراه

موضوعاتی است که معتمد به بررسی و توجه بیشتر نیاز دارد. باید حواس‌مان به سایر رویدادهای آتی نیز باشد تا آنها را نیز از دست ندهیم. یک ماه دیگر رقابت‌های قهرمانی آسیا در ارومیه را پیش‌رو خواهیم داشت. اگر ژاپن و چین با تیم اصلی خود بیایند، کارمان آسان نخواهد بود. از طرفی می‌توانیم با برنامه‌ریزی و حمایت هواداران تلنگری به حریفان آسیایی و به ویژه ژاپن تزیم تا ترسی در آنها برآید بازی‌های آسیایی ایجاد کنیم. میزبانی در ارومیه فرصت خوبی است تا با حمایت مردم در شهری که مهد والیبال ایران لقب گرفته بتوانیم قهرمان آسیا شویم. اگر بتوانیم به این هدف برسیم، شرایط کمی بهتر خواهد شد، ضمن

لیگ ملت‌ها جای شناخت ارنج اصلی نیست

محمد ترکاشوند

است، البته در آن شرایط سخت کادرفنی می‌توانست با گرفتن وقت استراحت، توعضی و استفاده از مسائل خارج از زمین به تیم کمک کند. این مسائل اتفاق افتاده و همه شاهد آن بوده‌اند. تیمی که جوان‌گرایی کرده است، شروع بد در هفته اول روی آنها تأثیر گذاشت و هفته‌های بعد نیز نتوانستیم جبران کنیم و به شرایط ایده‌آل برگردیم. نداشتن ارنج ثابت خود مزید بر علت شد و لیگ ملت‌ها جایی نیست که تازه بخوایم از مzon و خطا کنیم و ترکیب اصلی را بشناسیم. وقتی هفته اول اشتباه ارنج کنیم، بازیکنان نیز تحت تأثیر قرار می‌گیرند. نمی‌دانیم چرا هفته اول جواد کریمی بازی کرد، هفته دوم عیادپور دوباره کریمی فیکس شد. نداشتن شناخت کافی از بازیکنان خودش جای بحث و بررسی دارد. متأسفانه بعد از اظهارنظر‌ها مطرح شدن انتقادهای فنی، جوان‌ردستی به راه می‌اندازند و می‌گویند اینها دشمن والیبال هستند.

این شایسته والیبال ایران نیست. در سال‌های گذشته بازی‌های زیادی بخش مستقیم شده که دیگر مردم هم کارشناس شدند. مردم والیبال را می‌شناسند و زیر و بمش را شناخته‌اند. مردم آگاه و باهوش هستند. منتقدان والیبال نیستند و دوستان نباید واقعیت‌ها را کتمان کنند. به جای آن باید اشتباهات را بر طرف کرد و تلاش بیشتری انجام داد تا بتوانیم نتایج قابل قبولی کسب کنیم. ما هم می‌دانیم جوان‌گرایی مستلزم زمان است. همه باید دست‌به‌دست هم دهیم تا اتفاقات خوبی برای والیبال ملی رقم بخورد، نه اینکه مقابل والیبال بایستیم.

یکشنبه ۲۵ تیر ۱۴۰۲ | ۲۷ ذی‌الحجه ۱۴۴۴

نگاه

پای جوان‌گرایی بایستید

فردیون حسن

آنچه در لیگ ملت‌های امسال بر تیم ملی والیبال ایران گذشت بدون تردید از آن دست اتفاقاتی بود که کمتر کسی باورش داشت. اینکه والیبال ایران بعد از یک دهه درخشش در سطح اول والیبال جهان اینگونه شکست‌خورده و تقریباً حرفی برای گفتن نداشته باشد، درست مثل تمام سال‌هایی که با درخشش پشت سر گذاشته شد، یک شگفتی بود.

والیبال ایران جوان‌گرایی کرد، مثل تمام تیم‌های مطرح جهان اما این جوان‌گرایی در جایی که باید نتیجه لازم را نداد، حتی بازگشت برخی بازیکنان با تاجر به هم نتوانست علاج کار شود و روند سقوط تیم ملی والیبال ایران به صورت کامل طی شد تا با کسب جایگاه چهاردهم جدول رده‌بندی در پایان مرحله اول لیگ ملت‌های سال ۲۰۲۳ تنها به این دلخوش باشیم که به سطح پایین‌تر این مسابقات سقوط نکرده‌ایم، البته باید پای جوان‌گرایی ایستاد و نقاط ضعف و قوت را شناسایی کرد. حالا اما این سؤال مطرح است که کجای کار اشتباه کردیم و چه روندی را به درستی طی نکردیم که اینگونه شلاق شکست بر تن والیبال ایران خورده است. نگاهی به نتایج تیم ملی، روند بازی‌ها و تلاشی که بازیکنان و کادرفنی در مسابقات از خود به نمایش گذاشتند، ثابت می‌کند تیم ایران به لحاظ فنی چیزی کم ندارد و اگر چند بازی که نتیجه را در سه ست پایایی و گذار کردیم را کنار بگذاریم، در بقیه بازی‌ها حتی می‌توانستیم پیروز میدان باشیم، پس باید علت را در جای دیگری جست‌وجو کرد.

بدون هیچ شکی کمبود بازی تدارک‌کنی مناسب یکی از علل اصلی عدم نتیجه‌گیری تیم ملی والیبال در لیگ ملت‌هاست. وقتی چند بازی اول برای یک تیم جنبه بازی‌های آماده‌سازی را پیدا می‌کند، تکلیف بقیه بازی‌ها روشن است. شاگردان عطایی پیش از عزیمت به ژاپن برای شرکت در هفته اول لیگ ملت‌ها حدود یک ماه در ایران پشت درهای بسته و در سالن والیبال فقط تمرین کردند، بدون حتی یک بازی تدارکاتی مناسب، پس طبیعی است که با چنین مشکلی روبه‌رو شوند.

مسئله بعدی که در عدم نتیجه‌گیری تیم ملی والیبال مؤثر بوده فاصله زمانی زیاد بین پایان رقابت‌های لیگ برتر والیبال با مسابقات ملی است. حدود سه ماه بعد از پایان رقابت‌های لیگ برتر مسابقات تیم ملی آغاز شد، طبیعی است که در این فاصله زمانی زیاد بازیکنان حتی آنها که در اردو به‌سر می‌برند و تمرین می‌کنند از شرایط مسابقه دور می‌شوند و تاخواهند دوباره به شرایط آرمانی قبل برگردند به زمان نیاز دارند؛ زمانی که مقارن می‌شود با شروع بازی‌های تیم ملی و بالطبع چند بازی اول در مسابقات مهمی چون لیگ ملت‌ها یا عدم نتیجه‌گیری مواجه می‌شود.

مشکل روحی- روانی تیم جوان شده ایران هم معضل جدی بعدی در مسابقات امسال بود. شاگردان جوان به‌روز با طوری باور بردن نداشتند و این موضوعی بود که حتی طلوكیان، مربی تیم ملی در هفته سوم مسابقات هم به آن اعتراف کرد. تیم ملی راه بردن را گم کرده بود و در حالی که می‌توانست حرفانی چون بلغارستان، کوپا و چند حریف دیگر را به راحتی پشت سر بگذارد، تنها به سبب روحیه پایین و عدم خودباوری شکست خورد.

دلایل دیگری هم می‌توان برای شکست تیم ملی والیبال در لیگ ملت‌ها عنوان کرد که از حوصله آن کاه خارج است اما باید توجه داشت که جوان‌گرایی هزینه‌دار، البته جوان‌گرایی باید اصولی و درست انجام شود تا به نتیجه مطلوب برسد. تیم جوان شده ایران راه درازی در پیش دارد که با برقراری ارتباط با سطح اول والیبال جهان می‌تواند آن راه سلامت طی کند. فقط باید مرفاب بود شکست در لیگ ملت‌های ۲۰۲۳ باعث نشود فدراسیون والیبال با عقبرگد به گذشته و به کارگیری بازیکنان یا به سن گذاشته صرفاً برای کسب نتیجه یک نسل را بسوزاند.

کادرفنی دنبال بهانه نباشد

فرهاد نژاده

از خردمان کسب کردیم. به هیچ عنوان با این ادعا که «تیم ملی به باختن عادت کرده» موافق نیستم. این جمله را مربی تیم بعد از بازی با بلغارستان بیان کرد. در حالی که اگر اینطور باشد، چطور مقابل آرژانتین یکی از تیم‌های صعود کننده به مرحله نهایی توانستیم ۲ بریک بیفتیم و تا استانه شکست این تیم نیز پیش رفتیم؟ تیمی که توان بردن ندارد باید هر ست را با اختلاف‌های زیاد می‌باخت، ولی در آن مسابقه تیم ایران عملکرد با پایایی با آرژانتین داشت و شناس‌مان با آنها برای بردن یکسان بود. نمی‌توان چنین ادعایی را مطرح کرد. اتفاقاً تیم ملی ایران راه پیروزی را خیلی خوب بلد است و پتانسیل بالایی هم دارد، اما امسال موفق به کسب نتایج خوب نشدیم و نباید گفت بردن را فراموش کرده‌ایم. متأسفانه کادرفنی بعد از هر باخت مباحثی را مطرح کرد و روی آن مانور دادند و به عنوان توجیه باخت به کار برنند، در حالی که کادرفنی

نیاید دنبال توجیه باشد. مردم واقعیت‌ها را می‌دانند و خود می‌فهمند در تیم ملی چه خبر است. هرچه‌ای این را می‌داند وقتی تیمی می‌بازد، قطعاً عملکردش ضعیف بوده و ایراداتی داشته است. لزومی ندارد با فرافکنی اصل ماجرا را انکار کنند و پشت توجیهات مختلف پنهان شوند. بهتر است کادرفنی به جای آنکه دنبال بهانه باشند دنبال حقایق و رقع مشکلات تیم باشند. تقریباً مسائل حرفه‌ای بعد از بازیکنان در زمین تحت تأثیر مسائل حاشیه‌ای بود، در حالی که این وظیفه کادرفنی است که ذهن بازیکنان درگیر مسائل دیگر نشود.

فدراسیون جهانی کامل است و همین آمار نشان می‌دهد عملکرد کلی فنی تیم ما ضعیف بوده است، به همین خاطر تیم ملی نتوانست نتایجی مشابه سال گذشته و سال‌های پیش از آن کسب کند. در همه ادوار لیگ جهانی و پس از آن لیگ ملت‌ها، حداقل یکی دو تیم تراز اول جهان یا حتی بیشتر را شکست دادیم، تیم‌هایی مثل لهستان، برزیل و ایتالیا، در مقابل تیم‌های درجه دوم و هم‌سطح خودمان از جمله صربستان و اسلوانی هم به پیروزی رسیدیم، منتها این دوره خبری از غلبه بر تیم‌های درجه یک و ۲ دنیا نشد. فقط دو پیروزی آن هم برابر تیم‌های ضعیف‌تر